

स्नेह र सत्यताको शक्ति को सन्तुलन

आज सत् बाबा, सत् शिक्षक, सद्गुरु आफ्ना सत्यताका शक्तिशाली सत् बच्चाहरूसँग मिल्न आउनु भएको छ। सबैभन्दा ठूलो शक्ति वा अथोरिटी सत्यताको नै हुन्छ। सत् दुई अर्थले भनिन्छ। एक- सत् अर्थात् सत्य। दोस्रो- सत् अर्थात् अविनाशी। दुवै अर्थले सत्यताको शक्ति सबैभन्दा ठूलो छ। बाबालाई सत् बाबा भनिन्छ। बाबा त अनेक छन् तर सत् बाबा एक हुनुहुन्छ। सत् शिक्षक, सत् गुरु पनि एक नै हुनुहुन्छ। सत्यलाई नै परमात्मा भनिन्छ अर्थात् परम आत्माको विशेषता सत्य अर्थात् सत् हो। तिम्रो गीत पनि छ- सत्य नै शिव हो...। दुनियाँमा पनि भन्छन्- सत्यम्, शिवम्, सुन्दरम्। साथ-साथै बाबा परमात्माको लागि सत्-चित्त-आनन्द स्वरूप भनिन्छ। तिम्रो आत्माहरूलाई सत्-चित्त-आनन्द भनिन्छ। त्यसैले “सत्” शब्दको महिमा धेरै गायन गरिएको छ र जहिले पनि कुनै पनि कार्यमा अथोरिटीले बोल्दा यही भन्छन्- म सच्चा छु, त्यसैले अथोरिटीले निर्धक्कसँग भन्न सक्छु। सत्यताको लागि गायन छ- सत्यको नाउ डगमगाउँछ तर डुब्दैन। तिम्रोहरूले पनि भन्छौ- सच तो बिठो नच। सच्चा अर्थात् सत्यताको शक्ति भएकाहरू सदा नाचिरहन्छन्, कहिल्यै निराश हुँदैनन्, अलमलमा पर्दैनन्, डराउँदैनन्, कमजोर हुँदैनन्। सत्यताको शक्ति भएकाहरू सदा खुसीमा नाचिरहन्छन्। शक्तिशाली हुन्छन्, सामना गर्ने शक्ति हुन्छ त्यसैले डराउँदैनन्। सत्यतालाई सुन समान भन्छन्, असत्यलाई माटो समान भन्छन्। भक्तिमा पनि जसले परमात्मातर्फ लगन लगाएका हुन्छन्, तिनीहरूलाई सत्संगी भन्छन्, सत्यको सङ्ग गर्नेहरू भन्छन् र अन्त्यमा जब आत्माले शरीर छोड्छ त्यतिबेला पनि के भन्छन्? राम नाम सत्य हो। त्यसैले सत् अविनाशी हो, सत् सत्य हो। सत्यताको शक्ति महान शक्ति हो। वर्तमान समयमा अधिकांशले तिम्रोहरूलाई देखेर के भन्छन्- यिनीहरूमा सत्यताको शक्ति छ, त्यसैले यति समयदेखि वृद्धि गर्दै गइरहेका छन्। सत्यता कहिल्यै हल्लिदैन अचल हुन्छ। सत्यता वृद्धि प्राप्त गर्ने विधि हो। सत्यताको शक्तिले सत्ययुग बनाउँछौ र स्वयं पनि सत्य नारायण, सत्य लक्ष्मी बन्छौ। यो सत्य ज्ञान हो, सत्य बाबाको ज्ञान हो त्यसैले दुनियाँबाट न्यारा र प्यारा छ।

आज बापदादाले सबै बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको छ- सत्यताको शक्तिलाई कति धारणा गरेका छन्? सत्यताले हरेक आत्मालाई आकर्षित गर्छ। चाहे आजको दुनियाँ झुटखण्ड हो, सबै झुटो छ अर्थात् सबैमा झुट मिसिएको छ, फेरि पनि सत्यताको शक्ति भएकाहरू नै विजयी बन्छन्। सत्यताको प्राप्ति खुसी र निर्भयता हो। सत्य बोल्ने सदा निर्भय हुन्छ। उसलाई कहिल्यै भय हुँदैन। जो सत्य हुँदैन उसलाई भय अवश्य हुन्छ। त्यसैले तिम्रोहरू सबै सत्यताका शक्तिशाली श्रेष्ठ आत्माहरू हो। सत्य ज्ञान, सत्य बाबा, सत्य प्राप्ति, सत्य याद, सत्य गुण, सत्य शक्तिहरू सबै प्राप्त छन्। त्यसैले यति अथोरिटीको नशा रहन्छ? अथोरिटीको अर्थ अभिमान होइन। जति ठूलो अथोरिटी हुन्छ त्यति उसको वृत्तिमा रूहानी अथोरिटी हुन्छ। वाणीमा स्नेह र नम्रता हुन्छ- यही अथोरिटीको निशानी हो। जसरी तिम्रोहरूले वृक्षको दृष्टान्त दिन्छौ। वृक्षमा जब सम्पूर्ण फलको अथोरिटी आउँछ तब वृक्ष झुकछ अर्थात् निर्माण बन्ने सेवा गर्छ। त्यस्तै रूहानी अथोरिटी भएका बच्चाहरूमा जति ठूलो अथोरिटी हुन्छ त्यति निर्माण र सर्व स्नेही हुन्छन्। तर सत्यताको अथोरिटी भएकाहरू निर-अहंकारी पनि हुन्छन्। त्यसैले अथोरिटी पनि होस्, नशा पनि होस् र निर-अहंकारी पनि होऊन्- यसलाई भनिन्छ सत्य ज्ञानको प्रत्यक्ष स्वरूप।

जसरी यस झुटखण्डमा पनि ब्रह्मा बाबालाई सत्यताको अथोरिटीको प्रत्यक्ष साकार स्वरूप देख्यौ नि। उहाँको अथोरिटीको बोलीले कहिल्यै पनि अहंकारको भासना दिएन। मुरली सुन्छौ, कति अथोरिटीको बोली हुन्छ! तर अभिमान हुँदैन। अथोरिटीको बोलीमा स्नेह समाहित हुन्छ, निर्मानता हुन्छ, निर-अहंकारिता हुन्छ त्यसैले अथोरिटीको बोली प्यारो लाग्छ। केवल प्यारो मात्र हुँदैन प्रभावशाली पनि हुन्छ। त्यसैले फलो फादर भनिन्छ नि। सेवामा वा कर्ममा ब्रह्मा बाबाको अनुसरण गर्नु छ किनकि साकारी दुनियाँमा साकार उदाहरण हुनुहुन्छ, नमुना हुनुहुन्छ। त्यसैले जसरी ब्रह्मा बाबालाई कर्ममा, सेवामा, अनुहारमा, हरेक चालचलनमा हिँड्दा-डुल्दा अथोरिटी स्वरूपमा देख्यौ त्यस्तै बाबालाई अनुसरण गर्नेहरूमा पनि स्नेह र अथोरिटी, निर्मानता र महानता- दुवै साथ-साथै देखियोस्। यस्तो होइन- केवल स्नेह देखियोस्, अथोरिटी नदेखियोस् अथवा अथोरिटी देखियोस् अनि

स्नेह नदेखियोस्। जसरी ब्रह्मा बाबालाई देख्यौ वा अहिले पनि मुरली सुन्छौ। प्रत्यक्ष प्रमाण छ। बच्चा-बच्चा पनि भन्नुहुन्छ र अथोरिटी पनि देखाउनु हुन्छ। स्नेहले बच्चा पनि भन्नुहुन्छ र अथोरिटीले शिक्षा पनि दिनुहुन्छ। सत्य ज्ञानको प्रत्यक्षता पनि गर्नुहुन्छ र बच्चा-बच्चा भन्दै नयाँ ज्ञानलाई सारा स्पष्ट पनि गर्नुहुन्छ। यसलाई भनिन्छ- स्नेह र सत्यताको अथोरिटीको सन्तुलन। त्यसैले वर्तमान समयमा सेवामा यो सन्तुलनलाई अन्डरलाइन गर।

धरनी बनाउनको लागि स्थापनादेखि लिएर अहिलेसम्म ५० वर्ष पूरा लाग्यो। विदेशको धरनी पनि अहिले धेरै बनेको छ। हुन त ५० वर्ष भएको छैन तर बनिबनाउ साधनमा आएको छौ त्यसैले सुरुको ५० वर्ष र अहिलेको ५ वर्ष बराबर छ। डबल विदेशी सबैले भन्छन्- हामी लास्ट सो फास्ट सो फस्ट हौं। त्यसैले समयमा पनि फास्ट सो फस्ट हुन्छौ नि। निर्भयताको अथोरिटी अवश्य राख। एक मात्र बाबाको नयाँ ज्ञान सत्य ज्ञान हो र नयाँ ज्ञानले नै नयाँ दुनियाँ स्थापना हुन्छ- यो अथोरिटी र नशा स्वरूपमा इमर्ज होस्। ५० वर्ष त मर्ज रह्यो। तर यसको अर्थ यो होइन- जो आए पनि तिनीहरूलाई नयाँ ज्ञानको नयाँ कुरा सुनाएर अलमलमा पार्ने। यो भाव होइन। धरनी, नाडी, समय यी सबै हेरेर ज्ञान दिनु- यही ज्ञानीको निशानी हो। आत्माको इच्छालाई हेर, नाडी हेर, धरनी बनाउ तर भित्र सत्यताको निर्भयताको शक्ति भने अवश्य होस्। मानिसले के भन्नान- यो भय नहोस्। निर्भय बनेर धरनी बनाउ। कति बच्चाहरूले सम्झन्छन्- यो ज्ञान त नयाँ हो, कति मानिसले बुझ्ने सक्दैनन्! तर नबुझ्नेलाई नै त बुझाउने हो। यो अवश्य हो- जस्तो व्यक्ति छ त्यस्तै रूपरेखा बनाउनु पर्छ तर व्यक्तिको प्रभावमा नआऊ। आफ्नो सत्य ज्ञानको अथोरिटीले व्यक्तिलाई परिवर्तन गर्नु नै छ- यो लक्ष्यलाई नभुल।

अहिलेसम्म जे गर्यौ त्यो ठीक थियो। गर्नु नै थियो, आवश्यक थियो किनकि धरनी बनाउनु थियो। तर कहिलेसम्म धरनी बनाउने? अरु कति समय चाहिन्छ? दवाई पनि दिँदा पहिला नै धेरै तागतको दिइँदैन, पहिला हल्का दिइन्छ। तर तागतिलो दवाई दिँदै नदिने, हल्कामा नै चलाउने- यस्तो पनि नगर। तर कुनै कमजोरलाई कडा दवाई दियो भने पनि गलत हुन्छ। पहिचान गर्ने पनि शक्ति चाहिन्छ। तर आफ्नो सत्य र नयाँ ज्ञानको अथोरिटी अवश्य हुनुपर्छ। तिम्रो सूक्ष्म अथोरिटीको वृत्तिले नै तिनीहरूको वृत्तिलाई परिवर्तन गर्ने छ। यसरी धरनी बन्छ र विशेष जब सेवा गरेर मधुबनसम्म पुग्छन् तब कम्तीमा तिनीहरूलाई यो अवश्य थाहा हुनु पर्छ- यो धरनीमा हाम्रो पनि धरनी बन्छ। जतिसुकै सुक्खा बाँझो जमिन होस्, कुनै पनि धर्मको होस्, कुनै पनि पदको होस् तर यो धरनीमा तिनीहरू पनि नरम हुन्छन् र नरम धरनी बनेको कारणले त्यसमा जुन पनि बीज राख्छौ त्यसको फल सजिलै निस्कन्छ। केवल नडराऊ, निर्भय अवश्य बन। युक्तिले देऊ, यस्तो नहोस्- उसले तिम्रो गुनासो गरोस् म यस्तो धरनीमा पुगेर पनि, यो थाहा हुन सकेन- परमात्म-ज्ञान के हो? परमात्म-भूमिमा आएर परम-आत्माको प्रत्यक्षताको सन्देश अवश्य लिएर जाऊन्। लक्ष्य अथोरिटीको हुनुपर्छ।

आजकलको जमानाको हिसाबले पनि नवीनताको महत्त्व हुन्छ। कसैले उल्टो लगाउने नयाँ फेसन निकाल्यो भने पनि त्यसलाई अनुसरण गर्छन्। पहिलाका आर्ट हेर कति राम्रा थिए। आजकलका आर्ट त तिनीहरूको अगाडि नाम मात्रका छन्। तर आधुनिक आर्ट मन पराउँछन्। मानवको रुची हरेक कुरामा नवीनतातर्फ छ र नवीनताले स्वतः नै आफूतिर आकर्षित गर्छ त्यसैले नवीनता, सत्यता, महानता- यसको नशा अवश्य राख। फेरि समय र व्यक्ति हेरेर सेवा गर। तर यो लक्ष्य अवश्य राख- नयाँ दुनियाँको नयाँ ज्ञान प्रत्यक्ष अवश्य गर्नु छ। अहिले स्नेह र शान्ति प्रत्यक्ष भएको छ। बाबाको प्यारको सागरको स्वरूप, शान्तिको सागरको स्वरूप प्रत्यक्ष गरेका छौ तर ज्ञान स्वरूप आत्मा र ज्ञानसागर बाबा हुनुहुन्छ भन्ने यो नयाँ ज्ञानलाई कुन तरिकाले दिने, त्यसको योजना अहिले थोरै बनाएका छौ। त्यो पनि समय आउने छ, जुन सबैको मुखबाट यो आवाज निस्कने छ- नयाँ दुनियाँको नयाँ ज्ञान यो हो। अहिले केवल राम्रो भनेका छन्, नयाँ भनेका छैनन्। यादको विषयलाई राम्रोसँग प्रत्यक्ष गरेका छौ त्यसैले धरनी राम्रो बनेको छ र धरनी बन्नु पनि पहिलो आवश्यक कार्य अवश्य हो। जे गर्यौ त्यो धेरै राम्रो र धेरै गरेका छौ- तन-मन-धन लगाएर गरेका छौ। यसको लागि स्याबासी पनि दिन्छु।

पहिला जब विदेशमा गएका थियौ त्यसबेला यही त्रिमूर्तिको चित्र सम्झाउन कति मुश्किल सम्झन्थ्यौ। अहिले त्यही त्रिमूर्तिको चित्रमा नै आकर्षित हुन्छन्। यो सिँडीको चित्रलाई भारतको कहानी सम्झन्थे। तर विदेशमा यही चित्रमा आकर्षित हुन्छन्। त्यसैले जसरी त्यो योजना बनायो, त्यसैगरी यो नयाँ कुरालाई कुन तरिकाले सुनाउने, यसको पनि अनुसन्धान गर। यो नसोच- यो त गर्ने पर्छ। होइन। बापदादाको लक्ष्य केवल यो हो- नवीनताको

महानताको शक्ति धारण गर, यसलाई नभुल। दुनियाँलाई सम्झाउनु छ, दुनियाँको कुराबाट नआतिनु। आफ्नो तरिका आविष्कार गर किनकि आविष्कार गर्ने तिमी बच्चाहरू नै हो नि। सेवाको योजना बच्चाहरूलाई नै थाहा छ। जस्तो लक्ष्य राख्छौ त्यस्तै योजनाहरू पनि राम्रा भन्दा राम्रा बन्छन् र सफलता त जन्म-सिद्ध अधिकार हो नै त्यसैले अब नवीनतालाई प्रत्यक्ष गर। जुन पनि ज्ञानका गुह्य कुरा छन् त्यसलाई स्पष्ट गर्ने विधि तिमीहरूसँग धेरै राम्रो छ र स्पष्टीकरण पनि छ। एक-एक प्वाइन्टलाई तर्क सहित स्पष्ट गर्न सक्छौ। आफ्नो अथोरिटी छ। कुनै मनगढन्त वा कल्पनाको कुरा त होइन। यथार्थ हो। अनुभव छ। अनुभवको अथोरिटी, ज्ञानको अथोरिटी, सत्यताको अथोरिटी.... कति अथोरिटी छन्! त्यसैले शक्ति र स्नेह-दुवैलाई साथ-साथै कार्यमा लगाऊ।

बापदादा खुसी हुनुहुन्छ- मेहनतले सेवा गरेर यति वृद्धि प्राप्त गरेका छौ र गर्दै रहने पनि छौ। चाहे देश होस् चाहे विदेश होस्। देशमा पनि व्यक्तिको नाडी हेरेर सेवा गर्यौ भने सफलता मिल्छ। विदेशमा पनि यही विधिले सफलता मिल्छ। पहिला सम्पर्कमा ल्याउँछौ अनि त्यसको धरनी बन्छ। सम्पर्क पछि फेरि सम्बन्धमा ल्याउनु, केवल सम्पर्कमा ल्याएर नछोड्नु। सम्बन्धमा ल्याएर फेरि तिनीहरूलाई बुद्धिबाट समर्पित गराऊ- यो हो अन्तिम अवस्था। सम्पर्कमा ल्याउनु पनि आवश्यक छ, फेरि सम्बन्धमा ल्याउनु छ। सम्बन्धमा आउँदा-आउँदै समर्पण बुद्धि बनुन् अनि सम्झिनु- जुन बाबाले भन्नु भएको छ, त्यही सत्य हो। तब प्रश्न उठ्ने छैन। जुन बाबाले भन्नु भएको छ त्यही सही हो किनकि अनुभव हुन्छ अनि प्रश्नहरू समाप्त हुन्छन्। यसलाई भनिन्छ समर्पण बुद्धि, जसमा सबै स्पष्ट अनुभव हुन्छ। लक्ष्य यही राख- समर्पण बुद्धिसम्म अवश्य ल्याउनु छ। तब भनिन्छ- माइक तयार भएका छन्। माइकले के आवाज गर्नुपर्छ? केवल राम्रो ज्ञान छ यिनीहरूको, होइन। यो नयाँ ज्ञान हो, यसैले नयाँ दुनियाँ ल्याउँछ- यस्तो आवाज होस्, तब त कुम्भकर्णहरू जाग्नेछन्। नत्र केवल आँखा खोल्छन्- धेरै राम्रो, धेरै राम्रो भन्छन् अनि फेरि निदाउँछन्, त्यसैले जसरी स्वयं बालक सो मालिक बन्यौ नि, त्यस्तै बनाऊ। बिचाराहरूलाई केवल साधारण प्रजासम्म नल्याऊ, राज्य अधिधारी बनाऊ। त्यसको लागि योजना बनाऊ- कुन विधिले गर्दा अलमलमा पनि नपर्नु र समर्पण बुद्धि पनि होऊन्। नवीनता पनि लागोस्, असहज पनि अनुभव नगरुन्। स्नेह र नवीनताको अथोरिटी लागोस्।

अहिलेसम्मको जुन रिजल्ट रह्यो, सेवाको विधि, ब्राह्मणहरूको वृद्धि रह्यो, त्यो धेरै राम्रो छ किनकि पहिला बीजलाई गुप्त राख्यौ, त्यो पनि आवश्यक थियो। बीजलाई गुप्त राख्न पर्ने हुन्छ, बाहिर राख्यो भने फल दिँदैन। धरनी भित्र बीजलाई राख्न पर्ने हुन्छ तर भित्र धरनीमा नै नरहोस्। बाहिर प्रत्यक्ष हुने, फलस्वरूप पनि बन्ने- यो पछिको अवस्था हो। बुझ्यौ? लक्ष्य राख- नयाँ कुरा गर्नु छ। यस्तो होइन यो वर्षमा नै भइहाल्छ। लक्ष्यले बीजलाई पनि बाहिर प्रत्यक्ष गर्छ। यस्तो पनि होइन- सोझै गएर भाषण गर्न सुरु गर्ने। पहिला सत्यताको शक्तिको भासना दिलाउने भाषण गर्नुपर्छ। “आखिर त्यो दिन आयो”- यस्तो सबैको मुखबाट निस्कियोस्। जसरी ड्रामामा देखाउँछौ नि- सबै धर्मकाले मिलेर भन्छन्- हामी एक हौं, एकका हौं। त्यो ड्रामामा देखाउँछौ तर यहाँ यथार्थमा मञ्चमा सबै धर्मकाले मिलेर एउटै स्वरमा यस्तो भनुन्- एक बाबा हुनुहुन्छ, एउटै ज्ञान छ, एउटै लक्ष्य छ, एउटै घर छ, त्यो यही हो- अब यस्तो आवाज निस्कनु पर्छ। यस्तो दृश्य जब बेहदको मञ्चमा देखिन्छ, तब प्रत्यक्षताको झण्डा लहराउने छ र यही झण्डा मुनि सबैले यही गीत गाउनेछन्, सबैको मुखबाट एउटै बोली निस्कने छ- “बाबा मेरो” तब भनिन्छ- प्रत्यक्ष रूपमा शिवरात्रि मनायौ। अन्धकार समाप्त भएर स्वर्णिम बिहानीको दृष्य देखिने छ। यसलाई भनिन्छ- आज र भोलिको खेल। आज अन्धकार, भोलि स्वर्णिम बिहानी। यो हो अन्तिम पर्दा। बुझ्यौ?

बाँकी जुन योजना बनाएका छौ, त्यो राम्रो छ। हरेक स्थानको धरनी प्रमाण योजना बनाउनु नै पर्छ। धरनी अनुसार विधिमा कुनै अन्तर यदि गर्नु परे पनि त्यस्तो केही छैन। अन्त्यमा सबैलाई तयार गरेर मधुबनको धरनीको छाप अवश्य लगाउनु छ। भिन्न-भिन्न वर्गलाई तयार गरेर छाप अवश्य लगाउनु छ। पोसपोर्टमा पनि छाप नलगाएसम्म जान दिँदैनन् नि। त्यसैले त्यो छाप यहाँ मधुबनमा नै लाग्छ।

यिनीहरू सबै त हुन् नै समर्पित, यदि यिनीहरू समर्पित नहुँदा हुन् त सेवाको निमित्त कसरी बन्थे? समर्पित छौ त्यसैले त ब्रह्माकुमार ब्रह्माकुमारी बनेर सेवाको निमित्त बनैका छौ। देशमा चाहे विदेशमा कुनै क्रिश्चियन कुमारी वा बौद्ध कुमारी बनेर त सेवा गरेका छैनौ! बी.के. बनेर नै सेवा गर्छौ नि। त्यसैले समर्पित ब्राह्मणहरूको लिस्टमा सबै छौ। अब अरूलाई गराउनु छ। मरजीवा बन्यौ। ब्राह्मण बन्यौ। बच्चाहरूले भन्छन्- मेरो बाबा, त्यसैले बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- म पनि तिम्रो भएँ। त्यसैले समर्पित भयौ नि। चाहे प्रवृत्तिमा छौ वा सेन्टरमा छौ तर जसले दिलले

भन्यो- मेरो बाबा अनि बाबाले पनि आफ्नो बनाउनु भयो। यो त दिलको सौदा हो। मुखको स्थूल सौदा होइन, यो दिलको हो। समर्पित अर्थात् श्रीमत अन्तर्गत रहनेवाला। सारा सभा समर्पित छ नि त्यसैले फोटो पनि निकालिएको छ। अब चित्रमा आएका छौ त्यसैले फेर्न सकिँदैन। परमात्माको घरमा चित्र होस्, यो कम भाग्य होइन। यो स्थूल फोटो होइन, बाबाको दिलमा फोटो निस्किएको छ। अच्छा।

सर्व सत्यताको अथोरिटी भएका श्रेष्ठ आत्माहरूलाई, सर्व नवीनता र महानतालाई प्रत्यक्ष गर्ने सच्चा सेवाधारी बच्चाहरूलाई, सर्व स्नेह र अथोरिटीको सन्तुलन राख्ने, हर कदममा बाबाद्वारा आशीर्वाद लिने अधिकारी श्रेष्ठ आत्माहरूलाई, सर्व सत् अर्थात् अविनाशी रत्नहरूलाई, अविनाशी पार्ट खेल्नेहरूलाई, अविनाशी खजानाका बालक सो मालिकलाई विश्व-रचयिता सत् बाबा, सत् शिक्षक, सद्गुरुको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

वरदान:- मनको मौनद्वारा सेवाको नयाँ आविष्कार गर्ने सिद्धि स्वरूप भव जसरी पहिला सुरुमा मौन व्रत राखिएको थियो र सबै फ्री भएका थिए, समय बचेको थियो त्यसैगरी अब मनको मौन राख, जसबाट व्यर्थ संकल्प आउँदै नआओस्। जसरी मुखबाट आवाज निस्कँदैन त्यसैगरी व्यर्थ संकल्प नआओस्- यो हो मनको मौन। त्यसैले समय बन्छ। यो मनको मौनले सेवाको यस्तो आविष्कार निस्कने छ, जसले साधना कम र सिद्धि धेरै हुनेछ। जसरी विज्ञानको साधनले सेकेण्डमा विधिलाई प्राप्त गराउँछ त्यसैगरी यो मौनताको साधनद्वारा सेकेण्डमा विधि प्राप्त हुनेछ।

स्लोगन:- जो स्वयं समर्पित स्थितिमा रहन्छन्, सर्वको सहयोग पनि तिनीहरूको अगाडि समर्पित हुन्छ।

सूचना :- आज अन्तर्राष्ट्रिय योग दिवस हो, साँझ ६:३० देखि ७:३० बजेसम्म विशेष योग।